

i Hær og Flaade, som jeg tidligere har nævnt. Men selvfølgelig, de Mangler, der vare til Stede i Henseende til Lønninger, de maatte rettes. Det viste vi allerede ved, at vi samtidig gennemførte Underofficersloven, saa derom var der i Virkeligheden ingen Tvivl den Gang. Det, der er sket siden, er, at dette Mindretal har vendt sig fra den Forudsætning og direkte har angrebet tidligere Meningsfæller paa det Punkt, direkte har angrebet os og angrebet os paa den farligste Maade, en Hær kan angribes paa, nemlig bagfra. Det er det, der er sket i denne Sag, og det komme de Herrer ikke bort fra ved Paa-standinge om, at Ministeriet har benyttet disse Forslag til at ville splitte Partiet paa. Det forholder sig nemlig slet ikke saaledes. Og jeg kunde fortsætte. Naar der arbejdes paa en Retsreform, hvor er saa Modstanden imod den? Ja, her i Tinget er der vel nogle, men ikke mange. Modstanden sidder i Virkeligheden oppe i det andet Ting. Men hvem er det saa, Mindretallet vil have styrtet? Det er Ministeriet, og hvem er det, de ville have svækket? Det er det Flertal her i Tinget, der skulde gennemføre Retsreformen.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Toldloven. Den er ikke fremlagt endnu, og Grunden dertil er den ganske klare, at det ikke har kunnet naas endnu. Det ved det ærede Medlem godt, og han ved ogsaa, at den tidligere Finansminister satte Forarbejder i Gang, der først maatte gøres færdige, og den nuværende Finansminister maatte først gøre sig bekendt med disse Ting og tage Standpunkt dertil. Men det ærede Medlem er heller ikke i Tvivl om, at der fra Regeringens Side vil blive fremsat et Forslag til en Toldreform, og mere end det, nemlig dette, at selv om man endnu ikke kender Enkelthederne i dette Forslag, vil det Forslag, der vil blive fremsat af denne Regering, mere end nogen Sinde noget Forslag i Fortiden, komme til at imødekomme de Ønsker og Anskuelser, der findes i dette Ting. Det ved man bestemt, men hvad er Svaret derpaa? Væk med dette Ministerium, der vil fremsætte et saadant Forslag, det er det, man vil ud til Vælgerne om.

Ja, jeg kunde fortsætte paa den Maade, men jeg skal dog ikke gøre det. Det ender jo altid med, at man til sidst siger: Det kan være godt nok altsammen, men Ministeriet skulde slaa i Bordet, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerby) en Gang sagde, jeg tror, det var ved Finanslovbehandlingen.

Det ærede Medlem nævnedes det selv forleden, og jeg blev derved erindret om hele denne Episode, og det ærede Medlem er saamænd ikke ene om at sige dette. Det siges meget stærkt fra den Gruppens Side, som jeg her har talt om: Ministeriet skulde slaa i Bordet. (*Borgerby*: Eller et andet Sted). Ja, det er ikke saa ganske vilkaarligt, man staar da ikke saadan og fægter og slaar til alle Sider. Nu er der foreløbig sagt, at Ministeriet skulde slaa i Bordet, og dertil har jeg svaret, at saaledes begynder man ikke en Forhandlingspolitik. Jeg har endvidere sagt, som det ærede Medlem anførte, at hvis en Forhandlingspolitik om disse Sager skulde vise sig at strande derved, at man fra anden Side ikke vilde deltage i den og ikke i Virkeligheden tilstræbte gode Resultater om de Sager, der ere oppe, saa var det først Tid til at slaa, og saa var det ikke i Bordet.

Men der er en anden Ting, som jeg ogsaa nu vil fremhæve, at til at slaa maa der Kræfter, det kan ikke nytte at staa og tjatte, har man ingen Kræfter, maa man hellere lade være. Og hvis Demokratiet vil have slaaet, maa Demokratiet sørge for, at de, der skulle slaa, ogsaa have Kræfterne dertil. Men de Kræfter skal man have ude fra Vælgerbefolkningen, og det faar man ikke, naar enkelte falde deres tidligere Meningsfæller i Ryggen med Beskyldninger for, at de ere rendte over til Højre, og naar man søger at splitte Partiet og svække Ministeriet. Der har været talt saa meget om, at dette Ministerium vilde føre en Samlingspolitik om de Sager, jeg her har nævnt. Jeg omtalte det allerede, da jeg første Gang havde Ordet her i Tinget efter Ministeriets Dan-nelse, at vi vilde samle paa disse Punkter. Det var ikke Ministeriets Personer, men Sagerne, vi vilde samle om. Vi vilde samle vort Folk til et roligt Arbejde for Fremskridtet her i Landet, og derfor bliver Parolen fra vor Side, naar vi skulle ud til Vælgerne: Ville I træde ind i Rækkerne til dette Arbejde, som vi saaledes have sat os for at føre an i, træde ind i Rækkerne, samle jer under Fanerne og tage fat, naar Arbejdsdagen rigtig kommer? Men de Herrer modarbejde os paa disse Punkter og staa og true os med Vælgerne. Den Trusel frygter jeg ikke, truet Mand kan længe leve og maaske allerlængst, naar han trues netop fra den Side.

Der blev sagt i Fjor af d'Hrr., at nu fik vi Valg straks, det var Meningens øjeblikkelig at opløse Folketinget, for at Væl-